

говоримъ, казуемо то означава нѣкое качество на подлѣжище то: связка та свързва тія двѣ. н. п. ученіе то є полезно. Подлежаще ставатъ, существителни тѣ имена, прилагателни тѣ въ мѣсто существителни, лично то мѣстоименіе, неопредѣлительно то наклоненіе (въ Славянскія я-зыкѣ), наречія качественни, и цѣло предложеніе. Казуемо ставатъ, прилагателни тѣ имена усѣченни, существителни тѣ, въ мѣсто прилагателни, причастія (по много страдателни), неопредѣлительни наклоненія, и цѣло предложеніе. Подлежаще то ся дума Просто (ако є єдинъ предметъ), тѣй и казуемо то (ако є єдно качество); ако имать повече отъ єдно, думать ся Сложни. Главны части на предложеніе то сж, подлежаще то, казуемо то, и связка та, а други тѣ ся думать — опредѣленія (прилагат. имен. причаст. и нареч.) — Поясненія и Дополненія (несредственни, като нема предлогъ име то, средственни, като има). Предложеніе то ся дума Непълно, кога то ся подразумѣва нѣкоя главна часть. А Пълно, като има сички тѣ главны части: дума ся Несоставно, кога то сж само подлежа. казуем. и связка та, а Составно, кога има и опредѣленія. Предложенія та быватъ юще Повѣствователни, Вопросителни, Повелителни, Прости (съ I. глаголь) Сложни (съ повече).

6-о. И така, кога то нѣколко речи даватъ само єдиж простжъ смыслъ, то ся дума Предложеніе. н. п. „учителя предава Писменника:“ а кога то ся собирають двє, или повече предложенія та, то ся дума Періодъ. н. п. „Кога то други тѣ учителя предавахъ небесни пригледванія, нашія ни предаваше Писмениж тж Наукж.“ и— „Други тѣ учителя предавахъ всякаквы други уроцы; а нашія неоставяше и писмениж тж наукж, коя то не само жстьничыва остроуміе то, но ни є полезна и въ сичкія ни